

кокошкѣтъ исподъ скуть.

А! крадлевци укапали, извыка чело-
вѣкътъ; тѣй ли ся пада? Ей сега щѣ
ви кажѣ азъ вамъ, какъ ся крадѣтъ ко-
кошки: азъ ще вы запрѣ. Я ги вижъ; че
вы отъ сега като крадите, каквы хора
ще станите кога порастете?

Дѣцата паднахъ на колѣнѣ прѣдъ не-
го, и съсъ сѣжряжты рѣцѣ хванѣхъ да
му ся молатъ и думахъ му: Господине!
Ный не сме крадци! горката наша май-
ка, умира у дома отъ гладъ! чувайте,
молимы ти ся послушай ны! . — Стига,
стига, ако и да е мрътва гладна майка
вы, то пакъ не е почтенно тѣй да ѣхъ
храните, отговори челоуѣкътъ. Хж! вар-
вѣте съ мене и като вы запрѣ, тогасъ
ще ми искажете по-тѣнко що имате. И
тѣй улови и двѣтъ за рѣкѣ и ги покара.

На дворѣтъ стоеше единъ челоуѣкъ,
на гледъ около 35 годишень, който като
бѣше чулъ глѣжкѣ и плачь изъ-задъ за-
градѣтъ, потръгнѣлъ бѣше кѣмъ пѣтя.
Като видѣ Велка съсъ двѣтъ дѣца, зачу-
день, попыта го: какво е туй Велко, какъ-